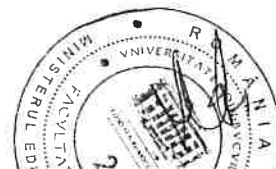


A.

1. Fie fraza: *Îmi place nespus de mult că mergi în Casablanca, mai ales că se spune cât sunt de frumoase toate anotimpurile acolo, atât că, draga mea, îmi va fi dor de tine și nu aștept doar să revii, ci și să te însoțesc cândva.* Felul propozițiilor, în ordinea succesiunii predicatelor, este: a. principală + compl. directă + circ. de cauză + subiectivă + circ. concesivă + circ. concesivă + compl. directă + compl. directă; b. principală + subiectivă + circ. de mod + compl. directă + circ. concesivă + principală + compl. directă + compl. directă; c. principală + subiectivă + circ. de cauză + subiectivă + principală + principală + compl. directă + principală + compl. directă; d. altă interpretare.
2. Fie fraza: *De ce și când a început a visa să fie student la Drept, asta n-are cum se afla, dar, serios cum îl știm, sigur că va reuși.* Felul propozițiilor, în ordinea succesiunii predicatelor, este: a. compl. directă + compl. directă + principală + compl. directă + circ. de cauză + principală; b. subiectivă + subiectivă + compl. directă + principală + circ. de mod + principală + subiectivă; c. circ. de cauză + circ. de timp + compl. directă + principală + compl. directă + circ. de cauză + principală; d. altă interpretare.
3. Fie fraza: *Dacă întrebi dacă ni s-a spus și nouă dacă e cazul de reduceri salariale, află că nu, dar tu, oricum, dacă ai văzut situația din țară, ți-ai făcut deja alte planuri, că aici, și dacă ți dai duhul la serviciu, și tot nu te apreciază nimeni.* Felul propozițiilor, în ordinea succesiunii predicatelor, este: a. circ. condițională + compl. directă + subiectivă + principală + compl. directă + circ. de cauză + principală + circ. concesivă + circ. de cauză; b. circ. de cauză + circ. condițională + compl. directă + principală + circ. condițională + principală + circ. condițională + circ. concesivă; c. circ. condițională + compl. directă + compl. directă + principală + compl. directă + circ. condițională + principală + circ. de cauză + circ. concesivă; d. altă interpretare.
4. Fie fraza: *Vrei tu să pleci, eu nu te pot opri, că apoi mă voi bucura doar eu și nu tu, or, de ai rămâne doar de dragul meu, asta m-ar întrista.* Felul propozițiilor, în ordinea succesiunii predicatelor, este: a. principală + compl. directă + principală + circ. de cauză + circ. condițională + principală; b. principală + compl. directă + principală + circ. de cauză + circ. de cauză + circ. condițională + principală; c. circ. condițională + compl. directă + principală + circ. de cauză + circ. de cauză + subiectivă + principală; d. altă interpretare.
5. Fie fraza: *Măcar că părea pregătit și era de presupus de către oricine că va face o figură frumoasă, nemaifiind atent, a fost depunctat de comisie la a doua probă de examen, iar acum nu mai are cum fi student.* Propozițiile în care există nume predicative sunt, în ordine: a. circ. concesivă, circ. concesivă, principală, principală; b. circ. concesivă, compl. directă, compl. directă; c. circ. concesivă, subiectivă, compl. directă; d. altă interpretare.
6. Fie fraza: *Nu-mi place că te superi pentru că te-au certat, numai că nu am ce face, că firește că nici mie nu mi-ar conveni așa ceva.* Propozițiile subordonate introduse prin conjuncția că sunt, în ordine: a. compl. directă, circ. de cauză, circ. de cauză; b. subiectivă, circ. de cauză, subiectivă; c. subiectivă, circ. de cauză, circ. concesivă, circ. de cauză; d. altă interpretare.
7. Fie fraza: *Imediat ce te-ai întors, aflându-se tot ce ai făcut, ai încercat a-ți repara greșelile, doar că asta nu are cum conta cine știe cât.* Propozițiile subordonate sunt introduse, în ordine, prin: a. pron. rel., adj. pron. rel., loc. conjct., adv. rel., pron. rel.; b. loc. conjct., pron. rel.; c. loc. conjct., adj. pron. rel., loc. conjct., pron. rel.; d. altă interpretare.
8. Fie fraza: *Cum ai muncit atât de mult și deștept cum te știu, cum vei vedea subiectele, vei și ghici rezolvările.* Propozițiile subordonate introduse prin adverbul relativ cum sunt, în ordine: a. circ. de cauză, circ. de cauză, circ. de timp; b. circ. de cauză, circ. de mod, circ. de timp; c. circ. de mod; d. altă interpretare.
9. Fie enunțurile: (1) *Doamne ferește ce poate spune!* (2) *Nu are cum fi iertat sau scăpa de sancțiune, ci doar a aștepta hotărârea comisiei.* (3) *Se va întoarce te miri când.* Conțin două propoziții: a. toate; b. niciunul; c. numai (2); d. altă interpretare.
10. În enunțul: *Nu știu ce rezultă din asta, dar, se cuvine spus, toți ceilalți vor accepta situația, că, oricum, în rest, nu-i ce se face.*, subiectele sunt exprimate, în ordine, prin: a. pron. rel., verb, pron. dem., pron. rel., verb; b. pron. rel., pron. nehot.; c. pron. rel., pron. dem., pron. rel.; d. altă interpretare.
11. În enunțul: *Fetelor, chiar nu știu ce speranțe credeți că vi se mai pot împlini, din moment ce domnul acesta bine e așezat la casa lui și e doar al meu!*, cazul adjectivelor este, în ordine: a. A, N, G, N; b. N, N, N; c. A, N, N, G, N; d. altă interpretare.
12. În enunțul: *Pentru prestația ta de azi, domnule Popescu, vei avea bucuria unui zece, care să te stimuleze mâine la examen.*, numărul atributelor exprimate prin substantiv este de: a. patru; b. trei; c. două; d. altă interpretare.
13. În enunțul: *Făcând abstracție de faptul că e mereu încercănată de oboseală, e frumoasă de nespus.*, numărul circumstanțialelor este de: a. patru; b. trei; c. două; d. altă interpretare.



14. Dintre cuvintele subliniate în enunțul: *Nu-mi (1) puteam lua ochii de la tine și-mi (2) dau seama că mi (3) se (4) citește în ei iubirea.*, sunt pronume reflexive cu funcție sintactică: a. toate; b. numai (1); c. toate, în afară de (2); d. altă interpretare.
15. În enunțul: *Mi se adunaseră la probleme de îmi crăpa capul și sper că n-are ce mai interveni zilele astea, că, altfel, oboseala care se tot adună, aceea mă va termina.*, numărul subiectelor (exprimate și neexprimate) este de: a. cinci; b. opt; c. șapte; d. altă interpretare.
16. În enunțul: *Când aud ce nedreptăți spui că ți s-au făcut, mă întristez, dar sunt convins, și mulți colegi sunt de părerea mea, că, în cele din urmă, eforturile profesorilor și ale tale vor da roade.*, numărul adjectivelor pronominale în nominativ este de: a. patru; b. două; c. unu; d. altă interpretare.
17. În enunțul: *Cățelușul acela pierdut, dintotdeauna drag întregii familii, a fost găsit mort de foame, dar teafăr.*, cuvintele care au ca termen regent un adjectiv au, în ordine, funcția sintactică de: a. compl. indirect, circ. de mod; b. circ. de timp, compl. indirect, circ. de cauză; c. circ. de timp, compl. indirect; d. altă interpretare.
18. În enunțul: *Nu se poate spune că era deja noapte, dar, deși mergeam în spatele cui ținea lanterna, în jur nu se zăreau decât crengile copacilor.*, există: a. trei subiecte exprimate, toate în nominativ; b. patru subiecte exprimate, dintre care două în nominativ; c. patru subiecte exprimate, dintre care unu în nominativ; d. altă interpretare.
19. În enunțul: *E greu de acceptat de către toți asemenea măsuri și rămâne de văzut ce se poate face cu adevărat, mai ales în vremurile acestea, când se simte apropiindu-se o criză cum rar s-a mai pomenit.*, există: a. patru forme verbale nepersonale (non-finite), dintre care două cu funcția sintactică de subiect; b. patru forme verbale nepersonale (non-finite), toate cu funcția sintactică de subiect; c. trei forme verbale nepersonale (non-finite), dintre care una cu funcția sintactică de subiect; d. altă interpretare.
20. În enunțul: *(1) Fie ce-o fi, o să mă descurc, că, (2) fie că plec, fie că rămân, fie (3) el, fie altcineva mă va ajuta în cele din urmă.*, cuvântul subliniat este: a. interjecție în (1), parte a unei locuțiuni conjuncționale în (2), conjuncție în (3); b. verb la imperativ în (1), parte a unei locuțiuni conjuncționale în (2), conjuncție în (3); c. verb la conjunctiv în (1), conjuncție în (2) și (3); d. altă interpretare.
21. În enunțul: *Din fericire, nu vom fi afectați în niciun chip, chiar dacă pe moment tu nu mă crezi.*, numărul locuțiunilor adverbiale este de: a. două; b. patru; c. trei; d. altă interpretare.
22. În enunțul: *Nu putem fi mereu zâmbitori, mulțumiți și de admirat de către toată lumea.*, numărul total al predicatelor verbale și nominale este de: a. trei; b. unu; c. patru; d. altă interpretare.
23. Cuvântul subliniat din enunțul: *Nefiindu-mi cunoscute problemele lui, nu știam cum să îl ajut.* este: a. subst., N / subiect; b. subst., A / compl. direct; c. subst., N / nume predicativ; d. altă interpretare.
24. Fie enunțul: *Nu mai fi mereu contra-mi (1), că eu nu sunt contra ta (2) și, oricum, în fața lor (3), cu toții părem vinovați.* Dintre secvențele subliniate, sunt pronume în cazul genitiv impus de o prepoziție sau de o locuțiune prepozițională: a. toate; b. numai (3); c. niciuna; d. altă interpretare.
25. În enunțul: *Mi-am cumpărat un pachet de cafea, altul de ceai și niște biscuiți, mai ales că dimineața îmi place aroma de băutură fierbinte, pe care o savurez ca pe un minut suprem de fericire.*, funcția sintactică a substantivelor articulate este, în ordine, de: a. compl. direct, subiect; b. compl. direct, atribut, compl. direct, circ. de timp, compl. direct, circ. de mod; c. atribut, compl. direct, subiect; d. altă interpretare.
26. Se dau următoarele afirmații: *Cuvântul ce poate face parte din locuțiuni: (1) pronominale; (2) interjecționale; (3) conjuncționale; (4) adjectivale.* Este corectă/sunt corecte: a. numai (1) și (3); b. numai (1), (3) și (4); c. toate; d. altă interpretare.
27. În enunțul: *N-ai de ce renunța la principii, dat fiind că asta ar fi ca și cum ai muri puțin.*, valorile morfologice ale cuvintelor prin care/cu ajutorul cărora se stabilesc raporturile de subordonare sunt, în ordine: a. pron. relativ, loc. conjct., loc. conjct.; b. prep., loc. conjct., loc. conjct.; c. conjct., loc. conjct.; d. altă interpretare.
28. Se dau următoarele afirmații referitoare la verbul *a fi*: *(1) poate avea valoare predicativă, copulativă sau auxiliară; (2) e parte componentă a locuțiunii conjuncționale „dat fiind că”; (3) poate ocupa funcția de subiect.* Este corectă/sunt corecte: a. numai (1) și (2); b. numai (1) și (3); c. toate; d. altă interpretare.
29. Fie următoarele afirmații referitoare la pronumele relativ: *(1) poate avea funcție sintactică în propoziția pe care o introduce sau într-o altă propoziție subordonată propoziției introduse; (2) poate avea funcție sintactică de subiect și în alte cazuri decât nominativ; (3) poate fi dublat prin clitice (forme neaccentuate ale pronumelor personale).* Este corectă/sunt corecte: a. numai (2); b. numai (1) și (2); c. toate; d. altă interpretare.



30. Fie următoarele afirmații referitoare la interjecții: (1) pot avea forme omonime cu desinențele verbale de plural; (2) pot îndeplini funcții sintactice precum: atribut, nume predicativ; (3) pot avea termeni subordonați, precum: subiect, complement indirect, complement direct. Este corectă/sunt corecte: a. niciuna; b. numai (1) și (2); c. toate; d. altă interpretare.
31. Fie următoarele afirmații referitoare la numeralele cardinale: (1) unele își pot modifica forma după număr; (2) toate pot exprima sintetic (prin desinențe) opozițiile de caz; (3) când au termen regent un substantiv, au întotdeauna valoare adjectivală. Este corectă/sunt corecte: a. toate; b. niciuna; c. numai (3); d. altă interpretare.
32. Se dau următoarele afirmații despre cuvântul cum: (1) poate intra în componența unor locuțiuni conjuncționale; (2) poate avea valoare de conjuncție (subordonatoare); (3) poate îndeplini funcția de nume predicativ. Este corectă/sunt corecte: a. toate; b. toate, în afară de (1); c. toate, în afară de (2); d. altă interpretare.
33. Fie următoarele afirmații referitoare la subiect: (1) poate fi neexprimat, dar, la fel ca predicatul, nu poate lipsi dintr-o propoziție; (2) poate fi dublu exprimat; (3) poate fi nedeterminat. Este incorectă/sunt incorecte: a. toate; b. numai (1); c. numai (3); d. altă interpretare.
34. Fie următoarele afirmații: Complementul direct poate avea ca termen regent: (1) un verb la infinitiv cu funcție de subiect; (2) un verb la supin; (3) un substantiv provenit din verb tranzitiv. Este corectă/sunt corecte: a. toate; b. numai (1) și (2); c. niciuna; d. altă interpretare.
35. Fie următoarele afirmații: Numele predicativ nu se poate exprima prin: (1) adjectiv posesiv fără prepoziție; (2) pronume de orice tip; (3) interjecție. Este corectă/sunt corecte: a. toate; b. numai (1) și (2); c. numai (2) și (3); d. altă interpretare.
36. Se dă enunțul: *Sunt supărat (1) foc și e doar (2) vina politicianilor că România a primit atât de târziu (3) acceptul de a intra în Schengen*. Dintre cuvintele subliniate, sunt substantive care au și forme de plural: a. toate; b. numai (1); c. numai (2); d. altă interpretare.
37. Fie următoarele afirmații: (1) unele semne de punctuație, în anumite situații, pot avea rol și de semne ortografice; (2) utilizarea unor semne de punctuație (inclusiv cratima) poate fi facultativă; (3) în anumite domenii, norma ortografică nu funcționează. Sunt corecte: a. numai (1); b. numai (2); c. toate; d. altă interpretare.
38. Fie enunțul: *După întâlnirea (1) on-line, nu am mai avut niciun (2) feedback de la tine, iar toate televiziunile și (3) site-urile sunt pline de (4) fake news-uri*. Dintre cuvintele subliniate, sunt substantive care nu sunt corect scrise: a. niciunul; b. numai (1); c. numai (2) și (4); d. altă interpretare.
39. În enunțul: *Când am ieșit din garsonieră pe trotuar, te-am văzut pentru prima dată în viață și imediat m-am îndrăgostit*, numărul diftongilor este de: a. doi; b. patru; c. șapte; d. altă interpretare.
40. Se dă enunțul: *Măi copii, deși urma august, era frig de stăteai cu haina pe tine!* Dintre cuvintele din enunț, în alte contexte, în funcție de accent, pot avea valori lexico-gramaticale diferite: a. șase; b. cinci; c. trei; d. altă interpretare.
41. Se dă enunțul: *Eu mă declar (1) deplin împăcat cu soarta, dar (2) pesemne tu încă suferi, iar (3) după-mesele te izolezi de toată lumea și ai lacrimi în ochi*. Dintre secvențele subliniate, sunt adverbe obținute prin compunere: a. toate; b. toate în afară de (3); c. numai (2) și (3); d. altă interpretare.
42. Se dau enunțurile: (1) *Uite ce mi-ai făcut!* (2) *Trăiască-vă finii!* (3) *Nu fă și tu greșelile pe care le-am făcut eu!* Conțin(e) forme verbale de imperativ corecte: a. toate; b. numai (2); c. numai (3); d. altă interpretare.
43. Se dă enunțul: *Locuitorii (1) Băii Mari și cei ai (2) Câmpulungului sunt la fel de primitivi, ca să nu mai vorbim de cei ai (3) Târgului Frumos*. Dintre cuvintele subliniate, sunt substantive în genitiv corecte: a. numai (1) și (2); b. numai (2) și (3); c. toate; d. altă interpretare.
44. Se dă enunțul: *Degeaba discutați (1) atât / atâta în (2) contradictoriu / contradictor, că, din cauza (3) dezordinei / dezordinii din societate, lucrurile nu se (4) așează / așază de la sine*. Dintre perechile subliniate, sunt variante literare libere: a. numai (1) și (4); b. toate; c. numai (2) și (3); d. altă interpretare.
45. Se dă enunțul: *Incontinuu mă speriu că, într-o bună zi, ti-i vedea pe drumuri, din cauza acelei decizii ale tale pripite și, știi și tu, dezastruoasă*. Numărul greșelilor din enunț este: a. cinci; b. două; c. patru; d. altă interpretare.
46. Se dă enunțul: *Văzutu-mi-i-ai pe noii și sobrii noștri miniștri cum, datorită crizei, zice-se, au luat măsuri înnebunitoare, deși, din punct de vedere economic, ei înșiși nu cred că ele vor prii cuiva?* Numărul greșelilor din enunț este: a. trei; b. una; c. patru; d. altă interpretare.



47. Se dau următoarele definiții/explicări de cuvinte: (1) *a înfrunta bărbătește, vitejește*; (2) *a se expune în mod inutil unei primejdii*; (3) *a pretinde a fi altceva decât în realitate*. Care dintre acestea poate/pot constitui sensul/sensurile cuvântului a brava, în diferite contexte și expresii? a. toate; b. numai (1) și (2); c. numai (2) și (3); d. altă interpretare.
48. În enunțul: *Ce a făcut e destul ca să îmi dau seama că e un tip înfumurat, căruia mereu i se pare că tot ceea ce face e satisfăcător pentru cei din jur.*, numărul cuvintelor care pot fi sinonime ale cuvântului suficient este de: a. două; b. trei; c. unu; d. altă interpretare.
49. Se dau următoarele cuvinte: (1) *accidental*; (2) *aleatoriu*; (3) *incidental*. Sunt sinonime ale cuvântului întâmplător: a. numai (1) și (2); b. numai (1) și (3); c. toate; d. altă interpretare.
50. Se dau următoarele enunțuri: (1) *Neîncumetându-se să plece singur la drum, a renunțat la excursia primită ca premiu.* (2) *Știindu-te atât de ocupat, nu a cutezat să te deranjeze.* (3) *Fiind un om de temut, își permitea să facă orice.* Conțin(e) verbe antonime ale verbului a îndrăzni: a. niciunul; b. numai (2); c. numai (1) și (3); d. altă interpretare.
- B.**
51. **Serviciile sunt:** a. bunuri economice cu existență necorporală; b. bunuri cu existență condiționată de cea a bunurilor de consum; c. factori de producție; d. bunuri libere.
52. **Corespunzător cererii elastice față de prețul unui bun normal (din categoria mării majorități a bunurilor), mărimea coeficientului de elasticitate a cererii în raport cu prețul este:** a. strict egală cu 1; b. egală cu 0; c. mai mică decât 0; d. mai mare decât 1.
53. **Într-o țară se constată că publicul manifestărilor sportive și-a pierdut treptat interesul pentru sport. În acest caz, conform teoriei costului de oportunitate:** a. sportivii profesioniști vor solicita salarii și prime de joc mai mari, pentru a putea supraviețui; b. costul angajării de sportivi profesioniști va crește; c. costul angajării de sportivi profesioniști se va diminua; d. nu se va produce nicio schimbare în costul angajării de sportivi profesioniști.
54. **Bunurile pot circula fără a fi mărfuri prin:** a. vânzare către un necunoscut; b. cumpărare de la un prieten; c. vânzare-cumpărare folosind cardul; d. moștenire.
55. **Care din următoarele categorii de capital circulant este supusă amortizării?:** a. importurile de bunuri personale de folosință îndelungată; b. exporturile de tehnologie de ultimă generație; c. clasa mijloacelor de producție din categoria capitalului circulant nu face obiectul amortizării; d. capitalul circulant care se consumă dintr-o dată.
56. **În ce anume își găsește expresia consumarea treptată a capitalului fix?:** a. în reducerea influenței progresului tehnic; b. în reducerea puterii de cumpărare a populației; c. în uzură; d. în deprecierea performanțelor capitalului circulant.
57. **Agenții economici au tendința de a-și raționaliza consumul datorită:** a. scăderii puterii de cumpărare a familiilor; b. faptului că nu pot avea toate bunurile și serviciile dorite; c. rarității resurselor; d. faptului că optează tot mai mult pentru bunuri și tot mai puțin pentru servicii.
58. **Pe termen scurt, la nivel de producător, când costul variabil total scade mai rapid decât producția, costul variabil mediu:** a. rămâne neschimbat; b. crește; c. scade; d. se plafonează.
59. **Între particularitățile pieței cu concurență perfectă nu se numără:** a. omogenitatea (fără diferențiere) tuturor produselor existente pe piață; b. transparența perfectă; c. perfecta mobilitate a factorilor de influență pieței; d. faptul că producătorii sunt în număr egal cu consumatorii.
60. **Piața de monopson presupune:** a. câțiva ofertanți puternici și un singur producător; b. un producător și numeroși consumatori; c. numeroși consumatori și un singur ofertant; d. un cumpărător și numeroși ofertanți.
61. **Majorarea masei monetare se impune atunci când:** a. sporește viteza de rotație a banilor; b. crește volumul valoric al bunurilor și serviciilor vândute; c. este necesară stimularea vânzării de obligațiuni publice; d. autoritatea monetară decide retragerea de numerar de pe piață.
62. **Între funcțiile banilor nu regăsim:** a. funcția de mijloc de măsură a activității economice; b. funcția de formă de avuție și de simbol al puterii economice; c. funcția de mijloc de creștere a profiturilor entităților economice; d. funcția de mijloc de plată.
63. **Salariul real scade atunci când salariul nominal:** a. scade mai mult decât scad prețurile bunurilor de consum; b. crește, iar prețurile la bunurile de consum rămân aceleași; c. nu se modifică, iar prețurile bunurilor de consum scad; d. crește mai mult decât se mărează prețurile bunurilor de consum.



64. “Punctul de cotitură inferior” reprezintă acel moment al ciclului economic, în care: a. se revine la starea de criză economică; b. se instalează faza de expansiune; c. se depășește faza de depresiune și se trece spre faza ascendentă a ciclului; d. se depășește faza de criză, înregistrându-se tendința de trecere spre o fază de depresiune a ciclului.
65. Care sunt instrumentele de promovare directă a politicilor economice ale statului: a. cele referitoare la politicile de prețuri, de venituri și de ocupare a mâinii de lucru; b. cele referitoare la politicile pe termen lung și pe termen scurt; c. cele referitoare la politicile de comerț interior și internațional; d. cele referitoare la politicile macro și microeconomice.
66. Identificați afirmația corectă: a. coeficientul de elasticitate a cererii în raport cu prețul are întotdeauna aceeași mărime cu coeficientul de elasticitate a cererii în raport cu venitul; b. productivitatea marginală a unui factor de producție este o altă denumire a ratei marginale de substituție a unui factor de producție prin alt factor; c. substituția factorilor de producție nu poate avea loc întotdeauna și / sau în orice condiții; d. costul unitar este limita inferioară până la care poate coborî mărimea profitului unitar al unui bun, fără a periclita activitatea agentului producător.
67. La finalul anului, prețul bunului X scade cu $1/5$ față de începutul anului, iar oferta producătorului este 90% din cea inițială. Fabricantul decide ca în întreaga perioadă să păstreze neschimbate costurile totale, la nivelul de 70% din încasările din vânzări ale perioadei de bază. Indicele masei profitului arată că: a. decizia privind costurile totale a fost utilă; b. decizia privind costurile totale s-a dovedit eronată; c. nu se poate aprecia dacă decizia privind costurile totale a fost utilă sau nu; d. profitul a rămas neschimbat în timp, fiindcă și costurile totale au rămas constante.
68. Un producător fabrică, pe termen scurt, 200 bucăți dintr-un bun Z, output pe care-l vinde integral, la 15 u.m. / bucată. Dacă rata profitului (calculată în raport cu costurile totale) este 20%, atunci mărimea cheltuielilor materiale, egală cu cea a cheltuielilor salariale la nivel de agent economic, este (în u.m.): a. 1.250; b. 2.000; c. 2.500; d. 3.000.
69. Într-un interval de timp, venitul se majorează cu 2.000 milioane u.m., iar economiile cresc cu $1/4$ din sporul venitului. Așadar, mărimea înclinației marginale spre consum a perioadei este egală cu: a. 4; b. 2500; c. 0,25; d. 0,75.
70. Prețul unui produs, incluzând cota de TVA, este 218 u.m. (unde TVA = taxa pe valoare adăugată, respectiv un impozit pe consum datorat statului, suportat de către consumator și aplicat procentual asupra prețului). Prețul fără TVA al aceluiași produs este 200 u.m. Ca urmare, cota de TVA reprezintă (în %): a. 0,9; b. 9; c. 18; d. 1,8.
71. Prețul bunului A este dublu față de cel al bunului B. Programul de consum rațional (optimum de consum) presupune: a. consumul unei cantități duble din bunul A, față de bunul B; b. achiziția unor cantități din bunurile A și B care satisfac raportul dintre utilitățile marginale $U_{mgA} / U_{mgB} = 1/2$; c. achiziția acelor cantități din bunurile A și B, pentru care raportul $U_{mgA} / U_{mgB} = 2$; d. consumul acelor cantități din bunurile A și B, pentru care $U_{mgA} = U_{mgB}$.
72. Dacă pe termen scurt, nivelul costului fix mediu scade cu 20% (restul elementelor pieței rămânând neschimbate), înseamnă că în aceeași perioadă, producția realizată de către un fabricant crește: a. de 1,25 ori; b. cu 20%; c. cu 1,25%; d. de 2,5 ori.
73. În anul i, un producător fabrică 1.000 bunuri cu 40 lucrători, înregistrând costuri totale egale cu 5.000 u.m. După un an, pe seama sporirii cu 50% a numărului de lucrători, costurile totale cresc cu 1.250 u.m. Dacă indicele productivității medii a muncii este egal cu indicele costurilor totale, înseamnă că în anul i+1 (păstrând neschimbate alte condiții ale pieței), agentul economic a produs următoarea cantitate de bunuri (în bucăți): a. 1.250; b. 1.500; c. 6.250; d. 1.875.
74. Pentru un producător cu o cifră de afaceri de 1.400 u.m., raportul dintre costurile variabile și cele fixe este $2/3$, iar masa profitului este egală cu mărimea costurilor variabile. Costul total reprezintă (în u.m.): a. 1.000; b. 1.400; c. 400; d. 933,33.
75. Producătorul X fabrică 500 bucăți din bunul B, la un cost total mediu egal cu 800 u.m. / bucată. Dacă nivelul costului fix este 100.000 u.m., mărimile costului fix mediu, respectiv costului variabil mediu sunt (în această ordine, în u.m. / bucată): a. 300; 500; b. 200; 600; c. 200; 300; d. 300; 200.
76. Înclinația marginală spre consum este egală cu 0,75. Înseamnă că multiplicatorul investițiilor este: a. 0,25; b. 0,75; c. 1,25; d. 4.
77. În anul (t), într-o economie națională sunt fabricate 4.000 bunuri, care sunt vândute cu 8 u.m. / bucată. În lipsa altor informații, mărimile PIB nominal și PIB real aferente anului (t) sunt (în această ordine, în u.m.): a. 4.000; 32.000; b. 32.000; 32.000; c. 4.000; 500; d. 32.000; 256.000.
78. Activitatea pe termen scurt a unei firme presupune costuri fixe de 1.000 u.m., pentru 20 bucăți fabricate inițial. Dacă în perioada respectivă, costul fix mediu a scăzut cu 20%, rezultă că la finalul perioadei, producția: a. a devenit 25 bucăți; b. a crescut cu 125%; c. a scăzut cu 40%; d. a rămas neschimbată.



79. Prețul bunului X este 10 u.m., iar utilitatea marginală a bunului X este 50 unități de utilitate, respectiv 50% din utilitatea marginală a bunului Y. Consumatorul rațional va înregistra optimul de consum (maximul de satisfacție) prin cumpărarea ambelor bunuri, atunci când prețul lui Y este egal cu: a. 2 u.m.; b. jumătate din prețul bunului X; c. prețul bunului X; d. dublul prețului bunului X.
80. Pe piață sunt scoase la vânzare trei bunuri (A, B, C), în cantitățile și prețurile următoare: 40 bucăți din A (la 11 u.m. / bucată), 60 bucăți din B (la 6 u.m. / bucată) și 100 bucăți din C (la 2 u.m. / bucată). Prețul mediu al unei unități de marfă având în vedere cantitățile totale oferite este (în u.m. / bucată): a. 6,33; b. 19; c. 66,66; d. 5.

C.

C1. Fie următoarea situație ipotetică:

Norocul și Mintea sunt doi amici foarte buni. Ei își propun să contribuie la bunăstarea juridică a societății și dau admitere la Facultatea de Drept. Auzind că subiectele de la examen sunt grilă, ei analizează dacă este mai bine să studieze materia de logică sau să se bazeze pe noroc. Dacă Norocul a obținut un punctaj mai mare decât Mintea, atunci fie Mintea nu știe logică, fie nu are noroc. Dacă Mintea a obținut un punctaj mai mare decât Norocul, atunci fie Norocul nu știe logică, fie nu are noroc. Dar nu se poate ca Mintea să nu știe logică și Norocul să nu aibă noroc.

81. Să presupunem că Norocul nu știe logică. Cine a obținut un punctaj mai mare? a. Mintea; b. Norocul; c. au obținut punctaj egal; d. nu se poate decide.
82. Cine a obținut un punctaj mai mare la examen? a. Mintea; b. Norocul; c. au obținut punctaj egal; d. alt răspuns.
83. Să presupunem că Mintea are noroc. Cine a obținut un punctaj mai mare? a. Mintea; b. Norocul; c. au obținut punctaj egal; d. fie Mintea, fie cei doi au obținut punctaj egal.
84. Dacă Mintea a obținut un punctaj mai mare, atunci: a. Norocul nu are noroc; b. Norocul are noroc; c. Mintea știe logică; d. Norocul nu știe logică.

C2. Fie următorul raționament în logica propozițiilor compuse:

Dacă oamenii dintr-o societate au mai multe intenții rele decât bune, atunci dispare încrederea oamenilor unii în ceilalți. Totuși, societatea nu poate exista fără ca oamenii să aibă încredere unii în ceilalți. Prin urmare, în toate societățile care există astăzi oamenii nu au mai multe intenții rele decât bune.

85. Să considerăm propozițiile simple: S: *Societatea există* și O: *Oamenii au încredere unii în ceilalți*. În logica propozițiilor compuse, forma logică a propoziției *Dacă oamenii nu au încredere unii în ceilalți, atunci societatea nu există* este: a. non-S sau non-O; b. dacă non-S, atunci O; c. dacă non-O, atunci S; d. dacă non-O, atunci non-S.
86. Raționamentul este: a. valid; b. nevalid; c. slab; d. tare.
87. Pornind de la premisele argumentului, dacă o societate a dispărut, atunci este mai plauzibil să credem că: a. cei mai mulți oameni din acea societate aveau mai multe intenții bune; b. cei mai mulți oameni din acea societate aveau mai multe intenții rele; c. intențiile bune și rele erau distribuite în mod inegal între membrii societății; d. a fost distrusă de un fenomen natural.
88. Din punct de vedere logic, numărul propozițiilor simple din acest raționament este: a. 2; b. 3; c. 4; d. 5.

C3. Fie următorul silogism:

Niciun subiect de gândire critică nu este dificil de rezolvat. Unele subiecte din acest examen sunt subiecte de gândire critică. Prin urmare, unele subiecte din acest examen sunt dificil de rezolvat.

89. Silogismul dat este: a. în figura 4 și nevalid; b. în figura 1 și valid; c. în figura 1 și nevalid; d. în figura 4 și valid.
90. Obversa corectă a premisei minore este: a. toate subiectele de gândire critică sunt ușor de rezolvat; b. toate subiectele de gândire critică nu sunt ușor de rezolvat; c. unele subiecte din acest examen nu sunt subiecte de gândire critică; d. alt răspuns.
91. Termenul mediu al silogismului este: a. distribuit în premisa majoră; b. distribuit în premisa minoră; c. distribuit în ambele premise; d. nedistribuit în ambele premise.
92. Dacă concluzia silogismului este substituită cu *Unele subiecte din acest examen nu sunt dificil de rezolvat.*, atunci silogismul va fi: a. nevalid, deoarece se schimbă calitatea concluziei; b. valid; c. nevalid, deoarece concluzia este negativă; d. altă variantă.



C4.

Eduard, Florina și George încearcă să afle dacă prietenii lor, Ana, Bob, Cleo și Dan, vor participa la balul bobocilor. Eduard crede că Cleo nu va participa dacă cel puțin unul dintre Ana și Bob nu va participa. Florina crede că Cleo va participa dacă cel puțin unul dintre Ana și Bob va participa. George crede că Cleo nu va participa numai dacă Ana și Bob vor participa.

93. Să presupunem că toți află că Ana nu va participa. Care dintre următoarele variante este adevărată? a. Eduard și Florina pot conchide în mod valid că Cleo nu va participa; b. Florina și George pot conchide în mod valid că Cleo nu va participa; c. cel puțin unul dintre Eduard și Florina pot conchide în mod valid că Cleo nu va participa; d. niciunul nu poate conchide valid că Cleo nu va participa.
94. Să presupunem că toți trei află că Bob nu va participa. Câți pot deduce că Cleo nu va participa? a. exact unul; b. exact doi; c. toți trei; d. niciunul.
95. Să presupunem că Eduard află că Cleo va participa, Florina află că Ana va participa, iar George află că Bob nu va participa. Apoi, Eduard conchide că Ana va participa, iar Florina și George conchid că Cleo va participa. Câți dintre ei au conchis în mod valid? a. exact unul; b. exact doi; c. toți trei; d. niciunul.
96. Să presupunem că Eduard află Cleo va participa, iar Florina și George află că Ana nu va participa. Care dintre următoarele variante este adevărată? a. Eduard poate conchide valid că Ana va participa și Florina poate conchide valid că Cleo nu va participa; b. toți pot conchide valid că Bob va participa; c. nimeni nu poate conchide valid că Cleo va participa; d. niciuna dintre variante.

C5.

Alex, Bianca și Cristina sunt trei elevi care intenționează să citească literatură americană. La biblioteca liceului au acces la romanele lui William Faulkner, Thomas Pynchon și John Steinbeck. Dacă cel puțin unul dintre Alexandru și Bianca va citi Faulkner, atunci Bianca va citi Pynchon și Cristina va citi Steinbeck. Dacă Cristina va citi Steinbeck sau Alex va citi Faulkner, atunci Bianca va citi Pynchon și Faulkner. Dacă Bianca va citi Steinbeck, atunci Alex va citi Pynchon numai dacă Bianca nu va citi Pynchon sau Cristina nu va citi Steinbeck. Dacă Bianca nu va citi Faulkner, atunci Alex va citi Pynchon dacă și numai dacă Cristina va citi Pynchon. Este fals că: Bianca va citi Steinbeck numai dacă Alex nu va citi Pynchon.

97. Este adevărat că Alex va citi Faulkner? a. nu; b. da; c. nu se poate decide; d. alt răspuns.
98. Care dintre următoarele opțiuni este posibilă? a. nimeni nu citește Faulkner și Cristina citește Steinbeck; b. toți citesc Pynchon și Alex citește Faulkner; c. nimeni nu citește Faulkner și Alex nu citește Steinbeck; d. nimeni nu citește Faulkner și Alex nu citește Pynchon.
99. Să presupunem că este adevărată următoarea afirmație: Bianca citește Pynchon sau Alex citește Faulkner. Care dintre următoarele este adevărată? a. cel puțin unul citește Steinbeck și Bianca citește Faulkner; b. nimeni nu citește Faulkner și Alex citește Pynchon; c. toți citesc Pynchon și Cristina citește Steinbeck; d. toți citesc Pynchon și Cristina nu citește Steinbeck.
100. Să presupunem că Cristina citește Faulkner dacă și numai dacă ea citește Steinbeck. Care dintre următoarele opțiuni este adevărată? a. Bianca citește Pynchon; b. toți citesc Pynchon; c. cel puțin unul citește Faulkner; d. nimeni nu citește Faulkner.



